

[Victor Gram.]

et meget stort Antal indkaldte, og fordi man ikke raader over tilstrækkelige Ressourcer til at kunne klare det store Arbejde, der her ligger.

Det er ikke blot ønskeligt, at der gives de indkaldte Lejlighed til i selve Tjenestetiden at udvikle sig som Mennesker og Samfundsborgere, bl. a. gennem almen Undervisning i Samfundskundskab samt Undervisning i andre almene Fag ved Siden af den militære Undervisning, men ogsaa derved, at der gives Mandskabet øgede Muligheder for i Fritiden at vedligeholde eller udvikle faglige Interesser, der har direkte eller indirekte Forbindelse med deres civile Erhverv.

Maa jeg pege paa en Reform i „Folk og Værn“-Arbejdet.

Det er „Folk og Værn“s Opgave at skabe den bedst mulige Kontakt mellem det civile Liv og Værnene. Hvis man udvidede „Folk og Værn“s Ledelse med Repræsentanter for de faglige Hovedorganisationer m. fl. samt Ungdomsorganisationerne, vilde man sandsynligvis opnaa at bringe „Folk og Værn“-Arbejdet langt mere i Kontakt med dansk Ungdom, og et mere positivt Tillidsforhold vilde antagelig blive Resultatet. Jo mere Folkestyre, der bringes ind i dette Organ, des mere Samling vil der ogsaa kunne blive om Opgaven.

Jeg tror imidlertid, at der, foruden denne Udvidelse, lokalt, hvor der findes Garnisonen, maa etableres et Bindeled mellem Garnisonen og „Folk og Værn“s centrale Arbejde, et lokalt „Folk og Værn“-Udvalg, der passende kunde sammensættes af menige, Befalingsmænd, Repræsentanter for lokale Ungdomsorganisationer og Kommunalbestyrelsen og da naturligvis det kommunale Ungdomsvalg. Endelig burde Soldaterhjemmene drives af det offentlige og ledes af det nævnte Udvalg — det er nemlig ikke en privat, men en samfundsmæssig Opgave, der her foreligger.

Et saadant lokalt Udvalg vil i stor Udstrækning aflaste det centrale Kontors Arbejdskraft, der da kunde anvendes i Udvidelsens Tjeneste. Det vil frigøre Initiativ og give en Handlefrihed, som vil være af afgørende Betydning for de indkaldte Soldaters Udnyttelse af Fritiden i mere positiv Retning. Den større Alsidighed, dette Arbejde vil medføre, vil ogsaa give Plads for flere og flere sunde Interesser, det vil være et betydningsfuldt Led i Bestræbelserne for dels at skabe et fornuftigt og positivt Forhold mellem Garnisonen og den lokale Befolkning og dels at give de ind-

kaldte en stærkt paakrævet Anledning til fornuftig Fritidsbeskæftigelse.

Det er endvidere ønskeligt, at der sker noget paa det biblioteksmæssige Omraade. Det maa være saadan efterhaanden, at der paa enhver Garnison forefindes et Haandbibliotek med Leksika, Haandbøger og Faglitteratur. Det er vel ikke nødvendigt med et egentligt Bibliotek paa de Garnisoner, i hvis umiddelbare Nærhed der findes et antageligt Bibliotek, men det vilde være ønskeligt, om der til disse Garnisoner kunde udsendes Vandrebiblioteker med mere moderne Litteratur. Og endelig vil det være nødvendigt paa alle Garnisoner, der ligger mere isoleret, at oprette egentlige Biblioteker.

Ved Realiseringen af disse Ønsker vil et betydeligt Savn hos de indkaldte afhjælpes. Men til dette knytter sig ogsaa Nødvendigheden af at faa ordentlige Samlingslokaler og Læsestuer. Noget af det første, man maa forlange, er, at man skaber Mulighed for, at Soldaterne kan tilbringe Fritiden paa fornuftig Maade. Men det gaar for langsomt med at faa etableret ordentlige Samlingsstuer med Radio, Dagblade og Tidsskrifter i fornødent Omfang — hvad saa Aarsagen kan være.

Der tiltrænges efter min Mening ogsaa en Reform paa et Omraade, hvor vi ikke tidligere her i Landet har gjort noget særligt. Vi har i København Lejlighed til at se „English Corner“, hvorledes man her fra allieret Side anvender et nyt Instrument i de indkaldtes Fritid, en Slags Klub og Soldaterrestaurant, eller hvad jeg skal kalde det, og det er utvivlsomt et Initiativ, der bør omplantes til dansk. Det er et Sted, hvor de indkaldte kan gaa hen i deres Fritid, naar de trænger til at komme lidt ud andre Steder end netop paa Soldaterhjemmet, et Sted, hvor de kan tage Pigen med, hvor der er lidt Musik og Underholdning, hvor de for en billig Pris kan købe sig lidt Mad og lidt at drikke, i det hele taget et Sted, hvor de ikke behøver at tage nøjagtig de samme Hensyn, som de maa tage paa Byens Forlystelsesetablissementer, et Sted, hvor de kan udfolde sig og føle sig hjemme. Jeg behøver sikkert ikke nærmere at motivere et saadant Ønske, jeg er overbevist om, at en Realisering vil blive modtaget med stor Tilfredshed. Med disse Betragtninger vil jeg ikke gøre noget som helst Forsøg paa at faa de indkaldte til at isolere sig fra Byens andre Forlystelser, men det er min Tro, at der virkelig er Behov for et Sted, hvor Soldaterne kan samles og have det frit og faa en hyggelig Aften.